

BAKKER

Een zak meel

Al ooit een sneeuwman-bakker gezien?
Dat word ik als de zak meel
op mijn schouders openscheurt.

De kneedmachine met de deegkuip

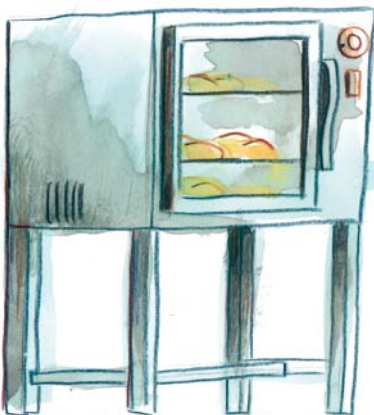
Het deeg voor één broodje kneden,
dat lukt me nog wel.
Maar honderden broden?
Dat laat ik aan de machine over.

De verdeelmachine

Het deeg in de deegkuip
moet in stukken worden verdeeld.
Elk stuk moet groot genoeg zijn voor één brood.
Gelukkig heb ik daar ook een machine voor.

De opbolmachine

In deze machine zit een soort omgekeerde glijbaan.
De stukken deeg rollen omhoog en komen als bolletje te voorschijn.

De rijskast

Wil jij graag vlug groot worden?
Ik maak plaats voor je in de rijskast.
Maar dan moet je eerst
wat gist opsmikkelen.

Het broodblik

Het broodblik houdt het deeg in vorm.

De bakoven

Mmm, wat ruikt
het hier lekker.
Bestaat er ergens
ter wereld een
lekkerder geur?

Rekken voor het afkoelen

Ik heb zin om mijn tanden in het brood te zetten.
Maar dan verbrand ik mijn mond.
Trouwens, mijn klanten vinden het vast niet fijn
als ik een hap uit hun brood neem.

Een slagroomspuit

Een taart voor je verjaardag?
Een bruidstaart? Gebakjes ...
Ik versier ze met plezier.
Fijn om op deze manier
mijn boterham te verdienen.

De bakkerswinkel

Broden en taarten bakken is één ding.
Ik moet ze ook nog verkopen.
Gelukkig staat mijn vrouw in de winkel.
Dan kan ik nu en dan een beetje rusten.
Ik was immers voor dag en dauw uit de veren.

Een silo

In deze metalen ton wordt de bloem bewaard.
De bloem wordt met een soort tankwagen gebracht.
We hebben het dan niet over één kilo, maar duizenden kilo's.
Dan heb ik een flinke voorraad.
Bloemsoorten die ik niet veel gebruik, koop ik in zakken.

Een praatje met de bakker

Dag bakker, wat ruikt het hier lekker. Kan jij van al dat lekkers afblijven?
Dat is best lastig. Meestal proef ik voordat de broodjes en gebakjes klaar zijn. Het deeg, de rozijnen, de slagroom, de pudding ... Lekker!

Het is negen uur. De winkelrekken liggen al vol met broden. En in de toonbank zie ik taarten en gebakjes. Wanneer heb je dat allemaal gebakken?

Ik werk vooral 's nachts. Een bakker mag dus geen slaapkop zijn. Als jouw wekker rinkelt, ben ik bijna klaar met mijn werk. Mijn klanten willen graag een vers gebakken broodje als ontbijt.

Wat vind je lastig aan je beroep?

Dat ik vrijwel altijd moet rechtstaan. Soms doen mijn voeten pijn. Of mijn rug.

Moet je niet niezen van die stuifbloem?

Vroeger was het stoffig in de bakkerijen. Dat kwam omdat de bakker met veel zwier de bloem op de tafel strooide. Maar nu gebruikt de bakker een bloemstrooier. Ik heb geen last meer van stofwolken.

Af en toe bakt mijn mama een taart. Soms gaat het fout.

Mislukt er wel eens iets bij jou?

Héél af en toe. Als er iets mis is met de oven. Of met een ander apparaat. Of als ik erg verstrooid ben. Maar gelukkig komt dat niet vaak voor. Mijn brood en gebak moeten elke dag goed zijn. Anders gaan mijn klanten naar een andere bakker.

Ik bak zelf soms cake. Of soezen. Tof is dat. Maar ik heb zo'n hekel aan opruimen. Moet jij dat zelf doen?

Dat hoort bij mijn beroep. En ik vind dat zelf heel belangrijk. De bakkerij moet altijd netjes zijn. En het materiaal schoon. Ik heb trouwens nog afwas staan. Als je zin hebt ...

Euh, ik heb nog huiswerk. Dank je wel voor dit gesprek.

BUSCHAUFFEUR

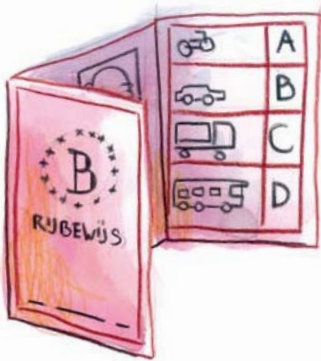
Het uniform

Het uniform moet, zodat de bestuurder herkenbaar is op de bus.
Maar soms is het wel erg warm.
Wat vind je van de goudgele strepen op mijn schouders?
Hoe meer strepen,
hoe belangrijker je bent.

Een biljet of een lijnkaart

Voor je opstapt, moet je eerst een kaart of een biljet kopen.
Dat kan bij een automaat, in een supermarkt, aan het station, op de markt of in de lijnwinkel.
Met een lijnkaart kan je meerdere ritten maken.

Het rijbewijs

Ik heb twee rijbewijzen.
Op het ene staat de letter B.
Op het andere staat de letter D.
Dat met de letter D heb ik nodig om met de bus te rijden.
Als ik uitvinder van rijbewijzen was,
had ik het andersom gedaan.
De eerste letter van 'bus' is toch B ...

De knop van de intercom

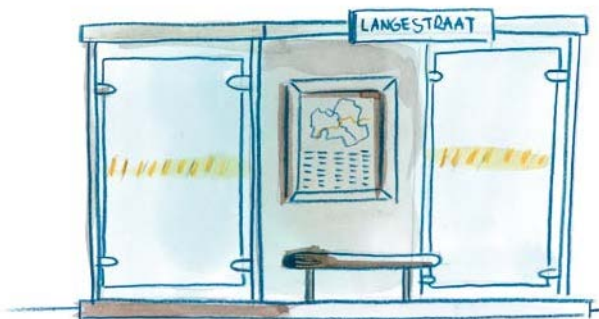
Dit is mijn hulpknop. Het is een soort telefoon.

Bij een ongeval, een panne
of een ruzie in de bus, gebruik ik die.
De meldkamer krijgt dan een sein dat ik hulp nodig heb.
'Bus nummer 305. Wat is uw probleem?' hoor ik dan.

De stopknop

De rode lamp in mijn bus brandt. En er klinkt een geluid.
Iemand wil afstappen. Ik stop bij de volgende halte.

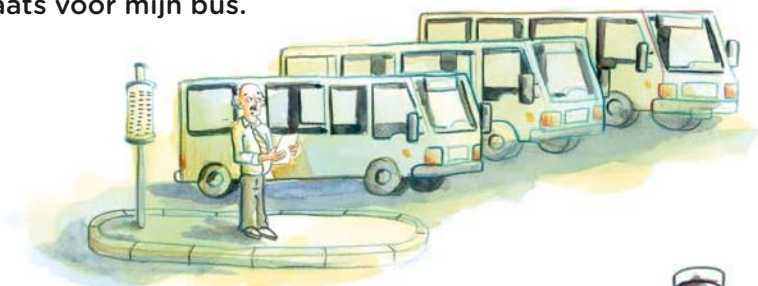

Het bushokje

Busje komt zo ...
Tijdens de spitsuren
is het lastig.
Dan lukt het niet om
alle haltes op tijd te bereiken.
Maar geen nood.
Ook tijdens een regenbui
kan je lekker schuilen.

Stelplaats voor bussen

Dit is mijn vertrekpunt en mijn eindpunt.
En de slaapplek voor mijn bus.

Een haltepaal

Mensen zwaaien hier naar mij.
Niet om gedag te zeggen.
Wel om duidelijk te maken
dat ze op de bus willen.

De verborgen knop

Bij erge nood druk ik met mijn voet op deze knop.
In de meldkamer hoort men meteen wat er in de bus gebeurt.
En vooraan op de bus verschijnt: S.O.S. POLITIEHULP GEVRAAGD.
Ik ga het je niet tonen, want dan staat de politie hier meteen.

Een praatje met de buschauffeur

Dag chauffeur. Wat een grote bus. Is het moeilijk om hier mee te rijden?
De eerste keer was het wennen. Deze bus is ongeveer twaalf meter lang. Dat is bijna even lang als drie gewone auto's.

De opstap van de bus is vrij hoog.
Stap jij uit om mensen met een kinderwagen of rolstoel te helpen?
De bus kan 'knielen'. De opstap wordt dan lager.

Heb je een vaste route?
Dat wisselt wel eens. En ook mijn werkuren zijn niet altijd hetzelfde. Soms rijd ik overdag. En soms 's avonds. Of 's nachts.

Rijd jij altijd met deze bus?
Geen enkele chauffeur heeft een 'vaste' bus. Elk voertuig heeft een nummer. Als ik in de stelplaats aankom, kijk ik op een blad. Daar staat op met welke bus ik moet rijden.

Is dit een rustig beroep?
Tijdens de spitsuren zeker niet. Dan lijken de wijzers van de klok te snel te gaan. En ik weet dat ik te laat aan de volgende halte zal zijn. Daar krijg ik wel eens stress van.

Ken jij alle verkeersregels?
Natuurlijk. En ik moet mij aan de regels houden. Ik wil goed zorgen voor de mensen op mijn bus. Ik rijd dus veilig.

In je bus ligt geen afval. Ruim je zelf op?
Nee. Als mijn rit erop zit, parkeer ik de bus in de stelplaats. Andere mensen maken de bus schoon. En ze vullen de tank met brandstof. Zo is de bus klaar voor de volgende rit.

Wat gebeurt er als iemand overgeeft op de bus?
Op elke bus liggen zakjes met wit zand. Ik strooi het zand over het braaksel. En als de bus echt vuil is, doe ik een oproep om een schone bus te krijgen. De zieke passagier mag vooraan in de bus zitten.

Mag ik even op jouw stoel zitten?
Dat mag, heel even.

Wat een kanjer van een stuur. Als ik chauffeur wil worden, moet ik nog wat geduld hebben. Mijn armen en benen zijn veel te kort.